ANUL X. No. 1140 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 28 Noembrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Limitarea programului olympic

In timp ce ultimele ecouri ale Jocurilor Olympice nu s'au stins încă, este poate nimerit momentul de a reveni asupra unui subiect a cărui importanţă nu cred că va scăpa celora care se preocupă de viitorul acestor manifestaţiuni.

Jocurile, la origina lor, se disputau într'o singură zi.

Unica probă, cursa pe stadion pe 180 metri, întrunea în lupta supremă pe aspiranţii semizei.

Mai târziu, s'au adăugat la programul iniţial, cursa aşa numită dublă şi o cursă de rezistenţă. A trebuit să se aştepte 68 de ani pentruca să fie admis pentathlonul.

Douăzeci de ani mai târziu a fost rândul pugilatului, imediat urmat de cel al curselor în care şi al pancraceului.

După trei secole de la creiarea Jocurilor Olympice, durata solemnităţilor a fost ridicată la cinci zile.

Au urmat concursurile de copii, apoi concursurile de artă, cari au reuşit să distrugă încetul cu încetul caracterul primitiv al jocurilor din antichitate.

Fiecare olympiadă accentua decadenţa, complexitatea regulamentelor. Războiul doctrinelor, tendinţa spectaculară se adăuga la dezastru.

Renovatorul jocurilor olympice moderne, a semnalat deseori greşelile comise de către antici, prin faptul complicării programului. El nu a putut împiedeca totuşi pe conducătorii din zilele noastre de-a cădea în erori mai grave, fărâmiţând într'o mulţime de exerciţii interesul jocurilor.

Printre sporturile admise să concureze în arena olympică, trebue să distingem în primul rând:

Sporturile atletice, cari sunt: alergarea, săriturile şi aruncările. Ele rămân partea esenţială şi motivul de existenţă al jocurilor.

Nu vrem să discutăm aci programul atletic prea în amănunţime. Poate vom mai avea ocazia să revenim. Sporturilor atletice, trebue să le adăugăm nataţia, chiar şi canotajul, exerciţii generalizate şi pe drept cuvânt atletice.

Gândim că s'ar putea limita fără prea multe inconveniente la aceste trei sporturi activitatea olympică.

Ne despărţim şi fără o umbră de regret de exerciţiile supuse unei judecăţi a omului şi care sunt: sporturile gimnastice, sporturile aşa numite de apărare (boxul şi lupta). Am înlătura tirul, al cărui interes nu este de loc apreciat şi chiar scrima, prea particularistă după părerea noastră. Deasemenea sporturile equestre şi pentathlonul, zis modern.

Dăm la o parte cu hotărâre yachtingul, mai particularist ca scrima, căci admiţând pe acesta, dece am înlătura automobilismul şi avionul?

Ciclismul nu ar putea găsi o graţie deoarece competiţiunile olympice nu sunt decât o replică a campionatului mondial.

Tennisul a renunţat la o competiţiune care a constatat că rămâne în umbră, faţă de cele care îi sunt proprii. Ciclismul ar putea foarte bine să imite acest exemplu.

Ar rămâne concursurile de greutăţi şi altere, cărora nu li se poate nega esenţa atletică.

Dar aci ca şi la box şi lupte, creaţia categoriilor dacă a ajutat la recrutarea halterofililor, a multiplicat în acelaş timp şi pe campionii relativi, în timp ce logica nu admite decât un campion.

Cu toate acestea greutăţile şi alterele merită un loc în programul olympic, ele îl merită mai de grabă decât jocurile sportive care au fost supuse comitetului organizator.

Printre acestea footballul, s'a exclus dela jocuri, dar se vorbeşte că la Berlin, germanii vor încerca să organizeze un turneu de football.

O nouă încercare în acest gen, ale cărui scopuri strict financiare nu pot scăpa nimănui, şi cari nu pot să sfârşească decât prin a forţa calea concesiilor.

Căci dacă profesioniştii sunt pe drept excluşi dela olympiade, turneurile vor fi lipsite de interes şi deci scopul nu va fi atins.

Dar se pare că concesiile vor merge până acolo, încât vor sfârşi prin a ajunge la situaţia că în curând jocurile olympice, vor fi, ca şi alte sporturi, prada unor impresari, a căror doctrină se va reduce:

„Sportul va dura cât vom fi noi".

CAMIL MORŢUN

Săptămâna

Odată cu eşirea soarelui din nori şi a argintului viu din sfera de îngheţ a termometrului, au apărut pe terenurile de sport zglobii şi veseli, ciripind a voe bună, bravii sportivi ai Capitalei, sportivii cari acum o săptămână, speriaţi de-o briză căzuseră în letargie hibernală. Reapariţia rândunelelor sportive ce bine ar fi fost venită dacă Dumnezeu le-ar fi înzestrat cu darul de a putea prevedea la vreme oscilaţiile barometrului şi schimbarea de timp. Dacă nu ar fi anticipat greşit, cine ştie ce regal sportiv ne-ar fi pregătit, nouă spectatorilor, gata la bârfeală şi oricând dispuşi să reducem din valoarea celor mai nobile intenţiuni. Soarele a ieşit însă pe negândite şi am trebuit să ne mulţumim cu un simulacru de program, tras de păr în ultimul moment, din aceiaşi generozitate proverbială cu care suntem gratificaţi de atât amar de vreme.

In football bunăoară, n'am avut decât două partide. Ambele de calibru mic, cu regie modestă şi cu spectatori număraţi pe degete. Prima, în Obor, a dat prilej Unirii Tricolor să-şi continue seria de victorii servite copios la domiciliu, iar secunda, la Romcomit, a împrăştiat o legendă mai înainte de a fi prins chiagul care s'o lanseze. Prinşi cu ocaua mică, fugoşii Prahoveni au dat înapoi într'un ceas şi jumătate tot ce au înhăţat în ultima vreme la Ploeşti, reprezentanţilor capitalei abandonând în braţele Juventus-ului titlul care li se potrivea ca o mănuşe în vremurile de belşug şi fericire. «Pericolul galben» trecut definitiv în istorie, nu mai sperie azi nici pe copii, dar mite pe cei dela Juventus realişti din cap până 'n picioare şi mai ales obişnuiţi să echivaleze legendele lor sau ale altora cu valoarea unei cepe degerate.

Amatorilor de sporturi variale, însă li s'a servit — e drept, cu linguriţa — puţin rugby, o felie de cross şi câte ceva din celelalte feluri, Şi asta desigur pentrucă prea mult deodată strică şi e la mintea omului că nimeni n'are interes să producă indigestii unui public atât de dificil. Unui public pe care lipsa marilor spectacole l-a făcut pretenţios, în loc să-i reducă apetitul proporţional cu ceeace găseşte de consumat.

Altfel ar fi primit men-ul duminical dacă ar fi avut ca altă dată tradiţionalul box de Sâmbătă, cu emoţiile respective, cu bucuriile şi mâhnirile curente şi cu toate cele cuvenite...

Astăzi vede box doar în ziare şi-şi urmăreşte favoriţii la Berlin, Manchester şi Paris, cu emoţii mai puţin intense dar şi cu parale mai puţine. Legea compensaţiei şi-a spus şi aci cuvântul, pentru a confirma desigur o regulă devenită lege în sport.

Până acum, plutonul de reprezentanţi ai boxului românesc, care oferă spectacole eftine şi dela distanţă, n'a înregistrat decât două mişcări în cadrul bătăliei generale. In prima, Mihail Fulea a terminat repede la Manchester (în patru reprize) disputa sa cu Mac Avoy, iar în secunda, Moţi Spakow la Berlin, a lichidat înainte de a începe, deoarece i-ua fost subtilizaţi adversarii prin nu se ştie ce mijloace. Deocamdată, Fulea caută noui angajamente, iar Spakow aşteaptă constituirea guvernului german pentru a şti ce are de făcut.

In timpul acesta la Bucureşti emoţiile respectivilor susţinători sunt catalogate după intensitate şi nu se aşteaptă decât formarea noului Minister al Reichului, pentru a fi puse la bătae...

L. ROŞIANU

Şedinţa Consiliului Federal

Consiliul Federal s'a întrunit Sâmbătă seara. D. Aurel Leucuţia şi Biroul Federal şi-au retras demisiile. S'a instituit o comisie de anchetă din sânul Federaţiei, după desbateri foarte agitate

Conducerea footballului românesc trăeşte de câtva timp cele mai agitate zile. Dela demisia preşedintelui F. R. F. A. care a precedat pe cea a Biroului Federal şi până la întrunirea de Sâmbătă seara a instanţei supreme, în speţă Consiliul Federal, cercurile oficiale au fost într'un continuu şi legitim zbucium.

După demisia preşedintelui, venită cu totul pe neaşteptate şi după cea a biroului federal, s'au ţinut de către cele două partide, dese şi lungi consfătuiri, în scopul găsirii modalităţilor pentru ca interesele taberilor în luptă să fie cât mai bine reprezentate în şedinţa consiliului federal.

Măsura în care a reuşit una sau alta, rămâne să aprecieze cetitorii. Noi ne mărginim să dăm o dare de seamă obiectivă a desbaterilor consiliului federal, cari, deşi au dus în parte la menţinerea «statului quo ante», prevestesc, prin natura şi obiectivul discuţiilor, noui frământări, ale căror consecinţe nu le putem prevedea.

REPREZENTANŢII LIGILOR

Consiliul federal este alcătuit, după cum se ştie, din câte doi delegaţi ai celor 5 ligi de football din ţară. Au participat aşa dar 10 membri şi anume:

Liga de Sud: d-nii Jean Lucescu şi Paul Romaniţeanu.

Liga de Nord: d-nii Birăescu şi maior Băleanu.

Liga de Centru: d-nii Ritter şi Decei.

Liga de Vest: d-nii Liviu Juga şi Ferdinand.

Liga de Est: d-nii Bocancea şi Stehan.

Desbaterile au fost prezidate de d. Ritter dela Braşov, ca cel mai în vârstă dintre membrii Consiliului Federal.

HOTARARILE LUATE

In primul rând s'a luat în desbatere apelul d-lui M. Beilis, contra sentinţei Biroului Federal şi care a fost respins cu 6 voturi contra 4, după discuţii foarte animate cari au răpit aproape tot timpul destinat desbaterilor.

Apoi Biroul a luat act de faptul rea d-lui Leucuţia înlătură motivele F. R. F. A.-ului renunţă la demisia înaintată cu prilejul ultimului Birou Federal, după care, membrii acestui birou, demisionari, găsind că revenirea d-lui Leucuţia înlătură motivele cari au dus la demisia lor, revin la rându-le, renunţând la demisiile respective.

O COMISIE DE ANCHETA

D-nii Aurel Leucuţia şi Liviu Juga au cerut apoi instituirea unei comisii, care să cerceteze întrucât sunt adevărate acuzaţiile ridicate contra unor membrii ai Biroului federal, în ceia ce priveşte gestiunea materială a Federaţiei de football. D. Liviu Juga a propus ca această comisiune să fie formată din personalităţi neutre, cari să-şi poată spune părerea în deplină obiectivitate. In acest scop a cerut ca această comisiune de anchetă să fie alcătuită din d-nii: general Iacobici, maior Davilla, M. Savu, Gr. Caracostea şi Zissu Haber.

Propunerea d-lor Aurel Leucuţia şi Liviu Juga n'a fost admisă decât în parte. Admiţându-se punctul de vedere, în ceeace priveşte necesitatea unei comisii de anchetă, s'a respins ideia ca această comisie să fie alcătuită din personalităţi neutre, ca find contrară uzanţelor.

In urma propunerei d-lui J. Lucescu a fost numită o comisie din chiar sânul federaţiei de football, care urmează să ancheteze şi să refere în legătură cu acuzaţiile publicate în presă.

Comisia a fost alcătuită din d-nii: Paul Nedelcovici, preşedinte; maior Davilla, Nicu Lucescu, căpitan Dumitrescu şi Rotaru, membri.

Şedinţa a luat sfârşit la ora 2 noaptea.

AUTO CERCETARE

Nu vrem să impietăm cu nimic asupra hotărîrilor ce se vor lua, dar ţinem să facem aici o obiecţie pe care —credem—şi-o vor însuşi toţi aceia cari ţin în mod cinstit, să se facă lumină în această afacere, depe urma căreia opinia sportivă a ţării este în plină agitaţie. Obiecţia noastră priveşte felul în care s'a alcătuit comisia de anchetă.

Dacă în adevăr Consiliul Federal a vrut într'adevăr să dea urmare practică acuzaţiilor, trebuia să admită propunerea d-lui Iuga şi să institue o comisie de anchetă absolut neutră, *care să prezinte garanţia celei mai perfecte obiectivităţi.*

Intr'o chestiune în care se aduc acuzaţii atât de grave, nu pot exista uzanţe, cu atât mai mult cu cât este în afară de cadrul logicei cele mai elementare instituirea unei comisii de anchetă din membrii forului care este anchetat.

Propunerea d-lui Iuga trebuia admisă ca principiu şi eventual completată în ceiace priveşte persoanele, dacă s'ar fi găsit necesar aceasta.

In nici un caz însă nu trebuia să se ajungă la soluţia la care s'a ajuns, de quasi auto anchetare.

CAND SE JOACA FINALE IN ARGENTINA...

La Buenos Aires, finala dintre River Plata şi Independiente, a dat loc la o încăerare groaznică

Micile noastre încăerări depe arenele de football, foarte rare de altfel în acest sezon, devin microscopice în comparaţie cu cele la cari dau loc întâlnirile obişnuite din America de Sud.

In această direcţie, sud-americanii deţin după cum se ştie întâetatea pe glob. In Uruguay şi mai ales Argentina, luptele sângeroase dintre galeriile respective sunt tot atât de frequente, pe cât sunt la noi manifestaţiile de «simpatie» ce se fac câte unui arbitru sau câte unui jucător mai înflăcărat.

Astfel, în cursul săptămânii a avut loc la Buenos Aires un match de football cu o semnificaţie de ordin cu totul special. Se juca finala dintre cele două echipe profesioniste de frunte River Plata şi Independiente, prima finală a campionatului profesionist de curând înfiinţat.

Rivalitatea dintre aceste două cluburi şi jocul superior pe care-l furnizează ori de câte ori se întâlnesc, au dus la stadionul central peste 60.000 spectatori care-şi împărţeau simpatiile în mod egal, fiecare echipă fiind la fel de simpatizată.

La un moment dat, în cursul reprizei secunde, după ce River Plata marcase cel de al treilea punct, a izbucnit într'una din tribunele laterale un scandal între două grupuri adverse de susţinători. In câteva clipe publicul a trecut peste sârmele împrejmuitoare ale terenului, a pătruns pe câmpul de joc şi s'a încins o încăerare generală, care a durat câteva minute.

Poliţia care se găsea la faţa locului cu un efectiv destul de numeros a încercat zadarnic să despartă grupurile de beligeranţi şi a fost nevoită la un moment dat să facă uz de armă. Gestul poliţiei a fost imitat de spectatori cari au tras la rându-le gloanţe în plin. După potolirea luptei, au rămas 100 răniţi, dintre cari mulţi foarte serios.

Matchul s'a întrerupt când River Plata conducea cu 3—0.

Federaţia argentineană nu a luat decât o măsură provizorie. A suspendat pe directorul arenei.

In ţara tango-ului, regulamentul de football prevede integrala răspundere a directorului arenei unde se întâmplă scandalul.

*

Interesant în această chestiune este că cele două cluburi aparţin la două categorii sociale, cari prin poziţiile lor legitimează câte odată şi în alte domenii încăerări destul de serioase. Astfel, River Plata, echipa învingătoare este reprezentanta clasei de sus, în timp ce Independiente aparţine proletariatului care este în continuă luptă cu clasa reprezentată prin River Plata.

Incăerarea aceasta a avut proporţii atât de mari încât a produs senzaţie şi indignare într'un oraş ca Bunos Aires unde războiul civil este distracţia obişnuită a cetăţenilor.

Când se joacă finale în Argentina...

Un grup parlamentar al turismului francez

Acţiunea oficială pentru promovarea turismului în Franţa. Ce se face la noi

Franţa sportivă consideră turismul ca pe unul din cele mai importante sporturi. In fruntea societăţilor de turism din Franţa, sunt cele mai proeminente figuri ale politicei şi literaturei, personalităţi cari se consideră onorate în a conduce astfel de societăţi.

In această ordine de idei este interesantă acţiunea întreprinsă de parlamentarii francezi, cari s'au constituit într'un grup separat în Cameră, numărând peste 300 membri.

Acest grup, cel mai puternic din parlamentul francez, are misiunea să găsească cele mai bune soluţii pentru popularizarea unui sport folositor şi productiv pentru stat şi mai ales să studieze mijloacele de a-l ridica la nivelul la care a ajuns în ţările cari şi-au făcut din comercializarea lui, venitul cel mai important.

Grupul parlamentar francez, constituit în entuziasmul atâtor personalităţi de frunte ale politicei franceze, este organul hotărâtor în toate problemele cari privesc turismul francez.

Citind într'un cotidian francez darea de seamă a constituirii acestui grup, ne-am gândit involuntar la acţiunea întreprinsă în direcţie similară la noi. In Bucureşti, din iniţiativa Municipiului se ţin şedinţe foarte dese în cari se discută în legătură cu problema turismului românesc. Participă la aceste discuţii persoane competente în materie şi mai ales cu dragoste de inimă întru rezolvarea acestei probleme importante şi pentru sport, dar mai ales pentru economia generală a ţării.

Discuţiile acestea, oricât de interesante şi oircât de specialiste ar fi, au însă un defect fundamental: nu duc la nici un rezultat practic, de vreme ce după atâtea pertractări în tot felul de comisii, nu s'a schiţat măcar un plan de activitate care să lase impresia că va putea fi pus în practică.

Comparând ceiace se face aiurea, cu ceiace se face la noi, aproape că ne vine să credem că n'ar strica să ne lăsăm păgubaş...

O soluţie curioasă

Vineri după masă, deputatul lupist Leon a făcut la Cameră o comunicare foarte importantă.

Nu posedăm stenograma. Aproape textual însă, referindu-se la greutăţile de concretizare a împroprietăririi voluntarilor, deputatul lupist a conchis: «*In fiecare comună O. N. E. F.-ul are terenuri imense destinate sportului. Să se ia aceste terenuri şi să se împartă voluntarilor. Iar aceşti voluntari vor face sport la plug şi la coasă. Ce atâta sport?*».

Nu ştim ce impresie a făcut asupra Camerei comunicarea domnului deputat Leon.

Nu ştim dacă această comunicare va antrena după ea revenirile obişnuite ale leaderului lupist, dacă va hotărî un început de punere în practică, sau va rămâne pur şi simplu în cartoane.

Este în afară de orice îndoială însă că prestigiul domnului Leon i-a imprimat un colorit special şi că oricum, Camera a fost sgâlţâită de o soluţie pe cât de neaşteptată, pe atât de salvatoare într'o problemă de o actualitate acută.

Câteva precizări pe marginea ei nu vor fi deci de prisos.

Asportivitatea domnului Leon nu ne surprinde. S'ar putea fireşte riposta că într'un partid al cărui şef — d. doctor Lupu — îşi cimentează în fiecare dimineaţă la O. N. E. F. sănătatea, dedicând o oră educaţiei fizice, o astfel de atitudine este oarecum curioasă. Şi că oricum, faptul că d. Leon face parte din generaţia tânără, că ar trebui deci să fie mai puţin înţărcuit în decalogul vieţii redusă la masă, casă, slujbă, şi mai aproape de noi — cei cari nu ne-am limitat activitatea sportivă la plug şi la coasă — este cel puţin neaşteptat.

Principiile sportive sunt însă extrem de elastice. (Poţi face sport de pildă, urcând pe jos dealul Mitropoliei ca să faci comunicări asportive). Şi mai ales, voluntare. Dacă vrei le admiţi. Dacă nu, nu. Deaceia — spuneam — nu ne surprinde asportivitatea d-lui Leon.

Ceiace ne surprinde este soluţia — unică probabil — pe care deputatul lupist a găsit-o pentru rezolvarea împroprietăririi voluntarilor. Şi mai ales cum se face că atât de străin de rosturile sportive, d. Leon este totuşi atât de iniţiat într'un amănunt pe care — din păcate — nu toată lumea îl cunoaşte.

In fiecare comună — într'adevăr — O. N. E. F.-ul posedă un teren destinat sportului, pe care — lipsa de fonduri — îl menţine deocamdată fără nici-un fel de amenajări —. Să se dea aceste terenuri voluntarilor! pretinde d. Leon.

Propunerea este într'adevăr interesantă. Comportă însă două rezerve. Rezolvă această propunere soluţia împroprietăririi voluntarilor în toată întinderea ei? Vreau să spun: atribuindu-se voluntarilor terenurile O. N. E. F.-ului, se soluţionează complet împroprietărirea acestora? Şi al doilea: terenurile O. N. E. F.-ului sunt singurele disponibile pentru a acoperi nevoia împroprietăririi voluntarilor?

In ceiace ne priveşte, ne îndoim că pământul — proprietatea O. N. E. F.-ului — este suficient pentru toţi voluntarii neîmproprietăriţi. Iar anumite informaţii, ne indică anumite rezerve de teren — la dispoziţia Statului — de care desigur d. Leon nu este complet străin.

Deaceia credem că ar fi mai nimerit să se facă uz de aceste terenuri mai întâi — fără nici-o destinaţie momentană — şi numai în ultimul rând să se vizeze terenurile O. N. E. F.-ului cari până atunci vor împlini unul din proectele foarte avizate astăzi: preregimentarea.

...Chiar dacă voluntarii vor fi constrânşi să facă sport arând pe alte terenuri decât acelea ale O. N. E. F.-ului.

GEORGE FULGA

Spakow boxează la 9 Decembrie la Berlin

Atunci, când părea mai neclară, situaţia lui Spakow la Berlin s'a lămurit. Eri dimineaţa, o convorbire telefonică cu Berlinul ne-a pus în posesia câtorva informaţii cu privire la activitatea la Berlin a lui Spakow.

Din ceiace am obţinut, faptul că s'a fixat definitiv data debutului lui Moţi Spakow este desigur lucrul cel mai important.

SPAKOW va apare pe ringul dela «Sport pallast» la 9 Decembrie, în semi-vedetă, contra lui HOWER.

Ştirea este de două ori preţioasă. O dată prin faptul că hotărăşte însfârşit ziua debutului lui Moţi la Berlin şi al doilea, prin adversarul care i-a fost desemnat.

Vedeta reuniunii în care va boxa şi Spakow este formată de întâlnirea NEUSEL—VAN PORATH.

Deocamdată, Moţi nu are nimic altceva în perspectivă. Este deci foarte probabil ca după matchul cu Hower, Spakow să vină la Bucureşti pentru reuniunea dela Kludski.

IDEAL SPORTIV

Când frunzele sunt knockoutate
Si se închide carnavalul,
Mă rog fierbinte către Domnul
Să-mi împlinească idealul.
Aş vrea în scumpa noastră ţară
Dealungul ei, până la Tisa,
Să ne aducă un Messia
O climă dulce ca la Nissa.
Aş vrea ca trandafirii, toamna,
Să nu mai piardă vreo petală,
Şi în mijlocul lui Ianuarie
Să ne topim de năduşeală.
Aş vrea să fiu boxeur de clasă,
Să-mi difuzez pe glob talentul,
Să am vreo câteva dispute ,
Să se 'nfioare Parlamentul.
Pe deputaţii opoziţiei
Să-i desfiinţez cu-un uppercut.
Iar Titulescu, ca pe Iorga,
Să mă trateze cu-un sărut.
Cu oxigen să am baloane,
Şi 'n al văzduhului hazard,
Aş vrea ca să-l întrec cu-un metru
Pe venerabilul Piccard.
Aş vrea ca să cunosc înnotul
Şi să înnot ca o reptilă.
In apă să petrec o viaţă
Şi să încheg şi o idilă.
Aş vrea la prânz să'nfrunt Oceanul
In micul meu echipament,
Iar seara cu freza uscată,
S'ajung în Noul Continent.
Şi supărat că nu îl aflu,
Pe Hoover aşteptând la mal
Să mă arunc din nou în apă
Inspre al Mânecii Canal.
Doresc ca Domnul să mă facă
Un footballist fenomenal,
Să m'angajeze C. F. R.-ul,
Să fiu Director General.
Să-mi dau apoi urgent demisia,
Şi să semnez pentru Unirea,
Cu cheresteaua lui Nea Nae
Să-mi isprăvesc şi eu clădirea,
Aş vrea să fiu jockeu la curse,
Şi multă, foarte multă lume,
Să mă privească din tribună,
Şi să mă strige chiar pe nume.
Să fiu handicapeur şi caii,
I-aş descărca din prima zi,
Iar pe hippiştii ce persistă,
Să-i tot încarc cu datorii.
Şi-acum, că sunt convins în suflet
Că Dumnezeu este sportiv,
Ii adresez încă o rugă
Cu glas vibrând şi emotiv:
Il rog din suflet să-mi ajute,
Cum o putea şi cum o şti,
Să fiu casier la Federaţie,
Şi-apoi.. mă las de poezii.

A. NOL